

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 49 กำหนดไว้ว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายผู้ยากไร้ ผู้พิการ และทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐ เพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ มาตรา 50 บุคคลย่อมมีเสรีภาพทางวิชาการ การศึกษาอบรม การเรียนการสอน การวิจัย และการเผยแพร่งานวิจัยตามหลักวิชาการ ย่อมได้รับความคุ้มครอง ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดต่อหน้าที่ของพลเมืองหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. 2550 : 15)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 เป็นกฎหมายแม่บทแนวปฏิบัติด้านการศึกษาของประเทศไทยเพื่อปฏิรูปการศึกษาของชาติ มาตรา 6 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 23 กล่าวว่า การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา และมาตรา 24(4) บัญญัติไว้ว่า จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนและสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและมีคุณธรรมอันพึงประสงค์ไว้ทุกวิชา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้พัฒนามาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินคุณภาพภายนอก และเป็นแนวทางให้หน่วยงาน และสถานศึกษามุ่งพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดมาตรฐานทั้งหมด 27 มาตรฐาน 91 ตัวบ่งชี้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านผู้เรียนมี 12 มาตรฐาน 38 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานด้านกระบวนการมี 6 มาตรฐาน 29 ตัวบ่งชี้ และมาตรฐานด้านปัจจัยมี 9 มาตรฐาน 24 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียนเน้นพัฒนา ด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยมุ่งให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีความสามารถตามศักยภาพและ

มีความสุข โดยกล่าวไว้ในมาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีวินัยมีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตนตามระเบียบ และหลักธรรมเบื้องต้นของแต่ละ ศาสนา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 : 5-14)

ในโลกยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นโลกที่ไร้พรมแดนมีการสื่อสาร ความรู้ ข้อมูลข่าวสารอย่างไร้ขีดจำกัด การแข่งขันกันพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการแข่งขันทางการค้า มีค่านิยมทางวัตถุสูงมาก เกิดการเอาเปรียบซึ่งกัน และกัน มุ่งแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพรรคพวกมากกว่าส่วนรวม ขาดการพัฒนา คุณธรรมจริยธรรมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทำให้เกิดภาวะขาดความสมดุลทั้งทางจิตใจและวัตถุ สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนี้นำส่งผลทำให้สังคมไทยมีปัญหาสลับซับซ้อนมากขึ้น และเมื่อเกิดปัญหา เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม อันส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างมาก ก่อให้เกิดปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรม สังคมขาดระเบียบวินัย ขาดความรับผิดชอบ เกิดปัญหา ทุจริตคอร์รัปชั่นกันในทุกวงการ เกิดปัญหาอาชญากรรมมากขึ้น ปัญหาการแพร่ขยายของ โรคเอดส์ และการติดยาเสพติดอย่างรุนแรงในสังคมเกิดขึ้นกับเยาวชนของชาติเพิ่มขึ้น โดยลำดับ (กรมวิชาการ, 2544 : 1)

ในส่วนของการพัฒนาให้นักเรียนมีวินัยนั้น กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดกรอบแนว ปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย จำแนกออกเป็น 6 ด้าน คือ การตรงต่อเวลา ความสะอาด การแต่งกาย การเข้าแถว การแสดงความเคารพ และด้านการปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับและแนวปฏิบัติของ โรงเรียน ซึ่งด้านการตรงต่อเวลาเป็นการส่งเสริมให้รู้จักการจัดการ และวางแผนใช้เวลาในการทำกิจกรรมใด ๆ ให้ถูกต้อง และพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลา เป็นไปตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ด้านความสะอาดนั้นส่งเสริมให้รู้จักการควบคุมตนเอง ประพฤติ ปฏิบัติตนอย่างมีระเบียบและสม่ำเสมอในการรักษาความสะอาดตนเอง บ้านเรือนที่อยู่อาศัยและ สาธารณสถาน ในด้านการแต่งกายส่งเสริมให้รู้จักแต่งกายให้เหมาะสม ถูกกาลเทศะ ส่วนด้านการเข้า แถวส่งเสริมให้รู้จักการเข้าแถว เดินแถวตามโอกาสต่าง ๆ ให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและ ปลอดภัย ด้านการแสดงความเคารพส่งเสริมให้รู้จักมารยาทในการแสดงความเคารพในโอกาส ต่าง ๆ ด้วยกิริยาจากที่สุภาพ ส่วนด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติของ โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับตามจรรยาบรรณ (กรมสามัญศึกษา, 2540 : 43)

โรงเรียนมีภาระหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งหวังพัฒนาคุณภาพประชากรทุกคนให้ เป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โรงเรียนจึงเป็นองค์การสำคัญในการปลูกฝัง

จิตสำนึกแก่เยาวชน เพราะโรงเรียนเป็นสถานที่ที่เด็กต้องไปใช้ชีวิตวันละหลายชั่วโมง เพื่อเรียน ให้จบการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งตลอดเวลาที่ใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของโรงเรียน ล้วนมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนรวมทั้งส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของนักเรียน และถ้าโรงเรียนได้ปลูกฝังเกี่ยวกับระเบียบวินัยให้เกิดขึ้นแก่เด็กแล้ว จะส่งผลให้นักเรียนสามารถจดจำแบบอย่างระเบียบวินัยที่ดีที่จัดขึ้นในโรงเรียนนำไปเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต อันเป็นการปลูกฝังเจตคติและค่านิยมที่ดีงาม ตลอดจนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งเมื่อนักเรียนสามารถประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียนและสังคมได้ ย่อมส่งผลให้โรงเรียนสามารถดำเนินกิจการต่าง ๆ ไปได้ด้วยความสะดวกเรียบร้อย และนักเรียนเองก็สามารถศึกษาเล่าเรียนไปได้ด้วยความราบรื่น ปราศจากความเดือดร้อนวุ่นวายอันเกิดจากการขาดระเบียบวินัย ดังนั้นการสร้างระเบียบวินัยให้เกิดขึ้นแก่เด็กจึงควรปลูกฝังให้เกิดขึ้นแต่แรก โดยการชี้แจงและตกลงด้วยเหตุผลของครูในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้เด็กยอมรับในข้อตกลงนั้น ๆ รวมถึงการฝึกอบรมที่ครูเสริมเข้าไปตลอดเวลาที่สอนเนื้อหาวิชาอยู่การบังคับเด็กให้ประพฤติตามระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด จะทำให้บุคลิกภาพของเด็กค่อยไป และในขณะที่เดียวกันอาจทำให้เด็กฝ่าฝืนระเบียบวินัยได้เช่นกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 : 5-6)

จากรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีการศึกษา 2554 ของโรงเรียนบ้านผือ พบว่า ความประพฤติของนักเรียนยังมีการขาดพฤติกรรมในคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่มากทั้งระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ดังเช่น การมาโรงเรียนไม่ทันเคารพธงชาติ การออกนอกบริเวณ โรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต ตลอดจนการลักลอบกลับก่อนถึงเวลาเลิกเรียนและยัง พบว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน และยังขาดการแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนดังกล่าวอย่างทันที่ และจากการสัมภาษณ์ (รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีการศึกษา, โรงเรียนบ้านผือ, 2554 : 15-20) ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านผือ เห็นว่าหากคณะครูยังไม่รีบดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จะมีผลทำให้พฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มนี้จะเพิ่มหรือขยายพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนเพิ่มอีกอย่างหลากหลาย

ผู้วิจัยซึ่งรับผิดชอบทั้งการเรียนการสอนและร่วมงานฝ่ายปกครองได้มองเห็นว่า トラบใดที่นักเรียนในแต่ละระดับชั้น ถ้าขาดความมีวินัย หรือขาดความรับผิดชอบตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ดีแล้ว ก็จะส่งผลกระทบต่อความประพฤติ ต่อชุมชนไปในทางที่เป็นการละเมิดกฎระเบียบ ของสังคมอย่างแน่นอน ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะทำการศึกษาถึงวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนได้มองเห็นความสำคัญในการปฏิบัติตามกฎและระเบียบของโรงเรียนต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 เป็นอย่างไร
2. มีวิธีการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 อย่างไร
3. ผลการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2
2. เพื่อเสริมสร้างวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2
3. เพื่อศึกษาผลการเสริมสร้างวินัยของนักเรียน โรงเรียนบ้านผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ประกอบด้วย
 - 1.1 ผู้วิจัย
 - 1.2 ครูที่ปรึกษา จำนวน 6 คน
 - 1.3 กลุ่มเป้าหมาย (Target Group) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยเลือกแบบเจาะจง ซึ่งเป็นกลุ่มที่จะต้องได้รับการเสริมสร้าง จำนวน 40 คน
2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 101 คน ประกอบด้วย
 - 2.1 ครูประจำชั้น จำนวน 6 คน
 - 2.2 นักเรียน จำนวน 40 คน
 - 2.3 ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 40 คน
 - 2.4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 15 คน
 รวมทั้งสิ้น 101 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. กรอบการดำเนินงานพัฒนาวินัยนักเรียนใน 4 ด้าน คือ (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2547: 35)

- 1.1 ด้านความเป็นระเบียบการแต่งกาย
- 1.2 ด้านการตรงต่อเวลา
- 1.3 ด้านการทำความเคารพ
- 1.4 ด้านการเข้าแถว

2. กลยุทธ์ที่ใช้ในการเสริมสร้าง (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2547 : 39)

- 2.1 การประชุมแบบมีส่วนร่วม
- 2.2 การนิเทศติดตาม
- 2.3 การจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน
 - 2.3.1 กิจกรรมสร้างความตระหนัก
 - 1) กิจกรรมอบรมคุณธรรม
 - 2.3.2 กิจกรรมเสริมสร้างวินัย
 - 1) กิจกรรมร่วมจิตรวมใจ
 - 2) กิจกรรมนักเรียนต้นแบบ
 - 3) กิจกรรมคลินิกนักเรียน
 - 4) กิจกรรมการเยี่ยมบ้าน
 - 5) กิจกรรมครูประจำหมู่บ้าน

วิธีการทำการวิจัย

ใช้หลักวิธีการปฏิบัติ (Action Research Principle) ตามแนวคิดของ Kemmis และ McTaggart (1988 : 11-15) เพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาการดำเนินการสร้างเสริมวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองคาย เขต 2 โดยทำเป็นวงรอบ (Spirals) ประกอบด้วยการวางแผน(Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection)

ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการวิจัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2555 ถึง วันที่ 31 มีนาคม 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยของนักเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนเข้าร่วม อันจะเป็นการส่งเสริมต่อการเสริมสร้างวินัยที่ดีเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติ
2. วินัยนักเรียน หมายถึง ความประพฤติของนักเรียน โดยนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง หรือระเบียบหรือระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน นอกจากนี้ยังรวมถึงการให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง หรือเห็นพ้องกับข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย อันจะนำมาเพื่อความเสมอภาคและเกิดความสันติสุขแก่สมาชิกในโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องวินัยคุณธรรมและจริยธรรม
3. การตรงต่อเวลา หมายถึง นักเรียนมาโรงเรียนทันเข้าแถวเคารพธงชาติ เข้าชั้นเรียน และเรียนเต็มเวลาทุกชั่วโมง เข้าแถวหลังเลิกเรียน ตามเวลาที่ทางโรงเรียนกำหนด
4. การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ เหมาะสมกับ โอกาสและกิจกรรม หมายถึง นักเรียนแต่งกายได้ถูกต้องตาม โอกาสและกิจกรรมที่ทาง โรงเรียนกำหนดไว้ในรอบสัปดาห์
5. การเข้าแถว หมายถึง นักเรียนมาเข้าแถวตามเวลากำหนด เข้าแถวเป็นระเบียบ เข้าแถวตามลำดับก่อน- หลัง ไม่หยอกล้อเล่นกันในแถว เดินแถวเข้าห้องเรียน ได้ตรงและเป็นระเบียบเดินแถวมาโรงเรียนและกลับบ้านได้เป็นระเบียบ เข้าแถวซื้อสินค้าสหกรณ์โรงเรียนตามลำดับก่อน- หลัง
6. การทำความเคารพ หมายถึง นักเรียนแสดงความเคารพครูด้วยการไหว้ทั้งชาย และหญิง ตาม โอกาส และตามความเหมาะสม เช่น เมื่อพบครูตอนเช้า เมื่อครูเดินผ่านหรือเดินผ่านครู เมื่อส่งของหรือรับของจากครู เมื่อขออนุญาตเข้า-ออก ห้องเรียน
7. กลุ่มผู้ร่วมวิจัย หมายถึง ครู โรงเรียนบ้านผือที่ปฏิบัติหน้าที่ใน โรงเรียนรวมจำนวน 6 คน ที่มีความประสงค์ที่จะร่วมมือกับผู้วิจัยเพื่อแก้ปัญหา และดำเนินงานส่งเสริมวินัยนักเรียน กลุ่มเป้าหมายทุกคน
8. กลุ่มเป้าหมาย หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ที่จะต้องได้รับการเสริมสร้างวินัย ทั้ง 4 ด้าน

9. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2

10. ผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง บิดา มารดา ญาติพี่น้อง ที่อุปการะเลี้ยงดูนักเรียนหรือบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย

11. เครื่องแต่งกายสะอาด หมายถึง นักเรียนรักษาความสะอาดของ เสื้อ กางเกง กระโปรง รองเท้า ถุงเท้า

12. ร่างกายสะอาด หมายถึง นักเรียนรักษาความสะอาดของ ผม ผิวหนัง ฟัน ตัดผม สั้นถูกระเบียบที่ทางโรงเรียนกำหนด ตัดเล็บสั้นและสะอาด

13. กิจกรรมอบรมคุณธรรม หมายถึง กิจกรรมที่กลุ่มผู้ร่วมวิจัยกำหนดขึ้นมา เพื่อปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายและนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ทุกคน โดยการจัดอบรม จำนวน 2 วัน 1 คืน

14. กิจกรรมร่วมจิตรวมใจ หมายถึง กิจกรรมที่กลุ่มผู้ร่วมวิจัยกำหนดขึ้นมา เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน โดยเชิญผู้ปกครองนักเรียน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมารับทราบปัญหา พร้อมนักเรียนในปกครอง แล้วหาแนวทางในการแก้ปัญหา โดยสร้างข้อตกลงร่วมกันให้มีความสำคัญกับนักเรียนที่มีปัญหาให้ผู้ปกครองและเพื่อนนักเรียนได้แสดงบทบาทในการดูแลอย่างใกล้ชิด

15. กิจกรรมนักเรียนต้นแบบ หมายถึง กิจกรรมที่กลุ่มผู้ร่วมวิจัยและนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเสนอชื่อนักเรียนแต่ละห้องที่มีพฤติกรรมทั้ง 4 ด้าน เป็นรายบุคคลได้ เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน ใครได้คะแนนมากที่สุด ในแต่ละด้าน จะมอบเกียรติบัตรและรางวัล ในวันสิ้นเดือน ตอนเช้าหน้าเสาธง

16. กิจกรรมคลินิกนักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่ให้กลุ่มผู้ร่วมวิจัยร่วมให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน โดยกลุ่มผู้วิจัย จำนวน 7 คน จัดกิจกรรมการบริการให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยจัดทำปฏิทินการปฏิบัติกิจกรรม ให้มีความสำคัญเป็นพิเศษสำหรับนักเรียนที่ยังไม่มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปทางที่ดีขึ้น

17. กิจกรรมการเยี่ยมบ้าน หมายถึง กิจกรรมที่กลุ่มผู้ร่วมวิจัยกำหนดขึ้นเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน โดยกลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้ร่วมกันออกเยี่ยมบ้านนักเรียนพร้อมกันทั้ง 7 คน ใช้เวลาไปเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อสอบถามความเป็นอยู่ สร้างความเป็นกันเอง และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยให้ความสำคัญกับการเยี่ยมบ้านของนักเรียนที่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ส่วนบ้านนักเรียนที่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ดีแล้วจะเป็นการไปเยี่ยม เพื่อสอบถามความเป็นอยู่ ผู้ปกครองและส่งเสริมให้รักษาระเบียบวินัยที่ดีต่อไป

18. กิจกรรมครูประจำหมู่บ้าน หมายถึง กิจกรรมที่กลุ่มผู้ร่วมวิจัยกำหนดขึ้นมา เพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน โดยกลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้แบ่งหน้าที่ครูที่รับผิดชอบเป็นรายหมู่บ้าน ผู้รับผิดชอบแต่ละหมู่บ้านประสานงานกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อสอบถามความเป็นอยู่การปฏิบัติตนต่อสังคม และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน โดยให้ความสำคัญกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนเท่ากัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. โรงเรียนบ้านผือได้แนวทางในการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ
2. ผู้บริหาร คณะครู และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลจากงานวิจัยนี้ไปประยุกต์ และปรับใช้ในการดำเนินงานเสริมสร้างและพัฒนาวินัยนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ
3. นักเรียนเมื่อได้รับการเสริมสร้างวินัยจากงานวิจัยนี้แล้ว จะมีวินัยดีขึ้น